

glæder mig til – jeg ved, den øvrige regering også gør det, udenrigsministeren og jeg ikke mindst – en bred og dybtgående debat om EU's fremtidige grundlag.

Processen skal jo munde ud i en ny regeringskonference i år 2004, og nu har vi altså foran os 3-4 år, som jeg mener skal bruges nyttigt og godt til en rigtig god debat.

Der er jo ikke nogen, der her i landet er i tvivl om, at udviklingen globalt går enormt hurtigt, og at vi derfor har brug for et velfungerende regionalt samarbejde. EU er skabt for at løse de problemer, vi ikke kan løse hver for sig. Det er alle EU-landene enige om.

Vi sendte også et klart budskab fra Nice: Det hele må ikke ende i teknik. Debatten om EU's fremtid handler om at sætte demokratiet og den folkelige forankring i fokus. Det drejer sig om at give EU-maskinen et endnu stærkere demokratisk eftersyn.

Der er fire emner, som nu står foran os efter Nice og frem mod år 2004:

For det første skal vi arbejde med at få fastlagt en mere præcis arbejdsdeling mellem EU og de enkelte lande. Hvad skal det enkelte land naturligvis fortsat som det helt dominerende tage sig af, og hvad skal EU tage sig af, jf. de principper, jeg var inde på før?

For det andet er der fremtiden for EU's charter om grundlæggende rettigheder. For det tredje er der en forenkling af traktaterne, og endelig er der for det fjerde en stillingtagen til de nationale parlamenters inddragelse.

Det er klart, at nærhed bliver et centralt tema i debatten. At få trukket strengen tydeligere mellem, hvad vi skal gøre i fællesskab og hver for sig, er vigtigt. Og jeg tror også, at det er vigtigt for den folkelige forståelse for og opbakning til det fremtidige europæiske samarbejde. Vi har god tid, men vi har ikke for meget tid, og vi skal bruge den offensivt.

Regeringen har fra starten understreget, at vi ser denne debat som et vigtigt bidrag til at opnå en mere tværgående forståelse, også i lyset af folkeafstemningen den 28. september. Vi vil bidrage med et sobert og godt gennemarbejdet grundlag. Og som det første af bidragene kommer regeringen med en hvidbog om Danmark og EU her i løbet af foråret. Den skal kortlægge alle væsentlige spørgsmål, som EU og Danmark står over for i den kommende tid.

Lad mig slutte med endnu en gang at slå treting fast: For det første er Nicetraktaten en udviklestraktat. Uden den kunne udvidelsen ikke

finde sted, med den kan og skal udvidelsen finde sted. For det andet ligger den danske ratifikationsprocedure nu i faste rammer. For det tredje står vi nu foran en spændende og perspektivrig EU-debat frem til en ny regeringskonference i 2004. Lad os kaste os ud i det. Jeg byder en sådan debat velkommen.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal indskrænke mig til at kommentere det forfatningsmæssige spørgsmål.

Der er i bemærkningerne til regeringens lovforslag om ratifikation, som vi skal behandle lidt senere på dagen, nærmere redegjort for traktatens indhold, og Justitsministeriets redegørelse i sidste måned giver en nøje gennemgang af de forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med ratifikationen af Nicetraktaten. Konklusionen i Justitsministeriets redegørelse er klar, taler for sig selv: Nicetraktaten indebærer ikke, at der overlades nye beføjelser til EU.

Vi har her i landet en lang og god tradition for, at Justitsministeriet forestår udarbejdelsen af en udførlig forfatningsretlig redegørelse forud for vores ratifikation af EU-traktater. Det ser regeringen ingen grund til at ændre på.

Det siger sig selv, at regeringen må bygge sine lovforslag på vurderinger fra regeringens juridiske eksperter. Dem har vi fuld tillid til. Hvis andre ønsker at udarbejde andre redegørelser, så kan vi ikke forhindre det. Det vil vi heller ikke, men vi ser ikke noget behov for yderligere undersøgelser af de her spørgsmål.

Regeringen er selvsagt til enhver tid parat til at svare på spørgsmål, som Justitsministeriets redegørelse måtte give anledning til, og det vil jo mest fornuftigt kunne ske under behandlingen af ratifikationsloven i Folketinget.

Jeg har i øvrigt noteret mig, at fremtrædende eksperter i forfatningsret på universiteterne har tilsluttet sig synspunkterne i Justitsministeriets redegørelse om Nicetraktaten.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringen har ikke overraskende, men lidt monotont efterhånden, gentaget påstanden om, at det her skulle være en udvidelsestraktat.

Når man kigger den igennem, og det vil jeg håbe mange mennesker gør, kan man se, at udvidelsen er et af de områder, der fylder mindst i